

Isus “dozva dvanaestoricu te ih poče slati dva po dva dajući im vlast nad nečistim dusima (...). Otišavši, propovijedali su obraćenje, izgonili mnoge zloduhe i mnoge su nemoćnike mazali uljem i oni su ozdravljali” (Mk 6, 7.13). Ovo poslanje apostoli su shvatili posve jasno. Ako je Isusov navještaj spasenja nerazdvojiv od liječenja i ozdravljenja, tako treba biti i u zajednici Isusovih učenika. Crkva je, nastavljajući Kristovo djelo spasenja u ljudskoj povijesti, oduvijek usko povezivala cjelovitu brigu za čovjeka s naviještanjem radosne vijesti. Nekršćanski i bezbožno bilo bi reći kako je briga za bolesnike tek dodatak vjeri. Kristovim očima gledano, briga za potrebne i bolesne predstavlja stepenicu koju se ne može preskočiti ili zaobići, ako se hoće ostati vjerni Kristu!

Skrb za bolesne posvjedočena je u Crkvi od početka. Crkva je oduvijek bila privilegirano mjesto utjehe za siromašne, bolesne, napuštene i pritisnute nevoljama. Tako je i danas. Crkva je uvijek rađala svjedoke Kristove, poslužitelje bolesnika. To je datost vjere, koja ne ulazi u sociološke analize Crkve. “Mi ne želimo ljudima donijeti samo zdravlje, nego Krista”, govorila je Majka Terezija. Stoga ima smisla biti s ljudima i za njih i onda kad više nema nade u ozdravljenje, kad ne postoji mogućnost izlječenja, pa čak ni produženja života. I tada ima prostora za ljubav.

U krilu Crkve su nastale i žive osobe i zajednice, redovi i družbe, kojima je glavna svrha upravo djelotvorna ljubav prema bolesnima. Ako je uzor i lik svakog čovjeka Isus Krist, kao mjera potpunog i konačnog ostvarenja, Crkva ne smije dopustiti da joj se oduzima briga za ljudsku osobu. Osnivajući lječilišta, bolnice, sanatorije, pribježišta i domove, Crkva to čini iz pobuda vjere, osjećajući poziv da otvori svim ljudima put do susreta s Bogom u Isusu Kristu.

A gdje smo mi danas? Koliko je dušobrižnika osposobljeno za pastoralnu skrb bolesnika? Što je pak s brigom za one koji o bolesnicima skrbe i za članove njihovih obitelji? Postoji li ozbiljni *pastoral bolesnika*? Ako nastojimo bolesnicima pružiti sve najbolje za zdravlje tijela, što je sa zdravljem duše? Što je s trajnim đakonomat? Zar i među bolničkim osobljem ne bi moglo biti stalnih đakona!? Osim toga, zaboravlja se da i bolničkim dušobrižnicima treba skrb i pomoć, čak i više nego li drugima.

Što nam sve treba? Evo jednog popisa, predanog splitsko-makarskom nadbiskupu prigodom preuzimanja pastoralne službe 2000. godine. U njemu stoji: Treba nam, unutar pastoralnog vikarijata, odjel za pastoral bolesnika; više svećenika za specifično bolničko dušobrižništvo; više osoba za pomoć dušobrižniku; bolja koordinacija međusobno i s bolničkim osobljem; bolja komunikacija s rodbinom bolesnika; prikladan sakralni prostor; prostor za trajno prebivanje dušobrižnika u bolnici; organizirano duhovno dežurstvo; iskrenija skrb za dušobrižnike u bolnicama koji su izvrgnuti najvišim stresovima; trajni poticaj mjesnoj Crkvi na molitvu i akciju, ne samo uz “dan bolesnika” i “dan života”.

Dalje se navodi kako je žurno poboljšati suradnju u pastoralu bolesnika; povezati dušobrižnike s katoličkim liječnicima i sestrama, s časnim sestrama koje rade u bolnici i sa katoličkim liječničkim (HKLD) i sestarskim (HKMDST) udrugama. Nužno je organiziranje susreta, razgovora, izmjena iskustava, razvijanje programa za bolju pomoć bolesnicima, zauzimanje zajedničkih stavova prema medicinskim strukturama, zakonodavnim projektima, projektima ministarstva zdravlja i zdravstvenog osiguranja. A da ne spominjemo apsolutnu nužnost hospicija za bolesnike u posljednjem stupnju neizlječive bolesti, važnost savjetovališta za život i informativnih centara za odgovore na etička i moralna pitanja koja se svakodnevno postavljaju na medicinskom području.

* * *

O svemu ovome, i o brojnim drugim temama, bilo je govora na znanstvenom simpoziju *Pastoral zdravstva* koji je, prigodom 20. obljetnice *Splitske podružnice Hrvatskog katoličkog liječničkog društva* a u organizaciji *Odjela za pastoral zdravstva HBK, Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu i HKLD-a*, održan na KBF-u u Splitu 4. listopada 2013. godine. Uz iskrenu zahvalnost predavačima, sudionicima i onima koji su omogućili održavanje simpozija, s radošću predajemo ove znanstvene i stručne radove, prinose i svjedočanstva, posredstvom pastoralno-liturgijskog časopisa *Služba Božja*, u ruke svim odgovornima, pastoralnim djelatnicima i djelatnicima u zdravstvu, kako bi potaknuti novim spoznajama, svježim idejama, razmišljanjima i iskrenim svjedočanstvima, pridonijeli napretku skrbi za sve bolesnike koji su nam Božjom dobrotom darovani.

14.00 **Susret bolničkih kapelana u RH i BiH**

(KBF dvorana B13)

MONS. Valentin Pozaić / DR. Ante Mateljan

MR. P. Marko Šmuc, bolnički kapelan, Čakovec

16,00

11 **Cjeloviti pastoral bolesnika i zdravstvenih radnika**

DOC. DR. SC. Nikola Vranješ,

KBF Zagreb, Teologija u Rijeci

12 **Pastoral zdravstva i palijativna skrb**

DR. SC. Morana Brkijačić,

Poliklinika "Sv. Rok", Zagreb

13 **Pastoral zdravstva i katoličke**

udruge HKLD i HKDMST

DR. Franjo Turaija, HKLD Zagreb;

S. Ana Dorić, HKDMST, KB Split

14 **Bolnička kapela – ambulanta duše**

MR. DON Tomislav Topčić, KB Split

18–19,00 Plenarna diskusija

SAŽETCI PREDAVANJA BIT ĆE DOSTUPNI SVIM SUDIONICIMA.

PASTORAL ZDRAVSTVA

ZNANSTVENI SIMPOZIJ

PETAK 4/10/2013

velika dvorana KBF Split
Zrinjsko–Frankopanska 19

ORGANIZATORI

Hrvatska biskupska konferencija
odbor za pastoral zdravstva

Hrvatsko katoličko liječničko društvo
podružnica Split;

Katoličko bogoslovni fakultet
Sveučilišta u Splitu

8,30 Pozdravi

UVOD Pastoral zdravstva kao izazov Crkvi

- 1 MONS. PROF. DR. SC. Valentin Požaić,
FFDi Zagreb, predsjednik Odbora
za pastoral zdravstva HBK

2 Skrb za bolesnike – Kristovo poslanje

DR. SC. Domagoj Runje,
KBF Split

3 Razvoj crkvene skrbi za bolesnike

DR. SC. Ante Komadina,
TKI Mostar

**4 Pravne pretpostavke pastoral
zdravstva: Dokumenti**

MONS. PROF. DR. SC. Tomo Vukšić,
KBF Sarajevo, vojni ordinarij u BiH

**5 Pastoral zdravstva i služenje Crkve:
trajni đakonat**

PROF. DR. SC. Stipe Nimac,
KBF Split

10,30 Odmor i osvježenje

11,00

6 Iz perspektive liječnika

PROF. DR. SC. Vlado Jukić /
DR. Ivan Čelić,
KB Vrapče, Zagreb

7 Iz perspektive svećenika

PROF. DR. SC. Mihaly Szentmartoni,
pu Gregoriana, Rim

8 Iz perspektive bolesnika

DR. JOSIP Kovač,
KBC Sestre Milosrdnice, Zagreb;

**9 Temeljna načela komunikacije
s bolesnikom**

MR. SC. Zdenka Mirdeša – Rogulj /
PROF. DR. SC. Jadranka Garmaz,
KBF Split;

10 Mediji i pastoral bolesnika

Jure Strujić, LIC. THEOL.
KBF Split

13,00 pauza za ručak
(u prizemlju dvorišne zgrade KBF)